

РЕШЕНИЕ

№ 660

гр. София, 07.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 14.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **2959** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 121 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.
Образувано е по жалба, подадена от Р. В. И. срещу заповед № ДН-00-16/28.09.202 г., издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, с която му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“.
Жалбоподателят твърди, че заповедта е издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Издадена е след изтичане на преклузивния срок по чл. 94, ал.1 ЗДСл. Нарушението е открито на 17.7.2020 г. Твърди, че заповедта не отговаря на изискванията на чл. 97, ал. 1, т. 4 ЗДСл. Б., а на места погрешно са изложени твърдения за нарушения на нормативни актове. Нито едно от събраните доказателства не установява нарушение. Не може да бъде преценена тежестта на нарушението. Липсват мотиви за това. Липсват мотиви за дисциплинарното нарушение. Наказващият орган не е изпълнил задържението си по чл. 93, ал. 1 ЗДСл. да оцени представените от него доказателства и да обсъди писмените възражения, вкл. и да посочи защо не ги приема. Същевременно е издадена единствено въз основа на доклад на началник отдел „Контрол“, като единствения мотив е личностен конфликт с него. Този доклад не е представен в дисциплинарното производство. Въпреки изричното искане, не са представени описаните в заповедта за уволнение видеозаписи, които се сочат като доказателства за 8 от 10 нарушения. Допуснато е нарушение на чл. 36 АПК.
Твърди, че заповедта е издадена при липса на законоустановените реквизити по чл. 91

ЗДСл. Не са обсъдени тежестта на нарушението и настъпилите от него последици. Не е доказан умисъл. За нито едно от нарушенията не е посочено, че е извършено виновно. Налице са пропуски при записа на камерите, което не е по вина на жалбоподателя. Не е посочено кои нарушения представляват неизпълнение на служебни задължения. Липсва оценка на цялостното поведение на служителя. Същевременно твърди, че наложеното наказание е несъразмерно тежко.

Твърди, че съвестно е изпълнявал служебните си задължения. Постигнал е най-голям брой съставени актове за установяване на административни нарушения. В този смисъл е и оценката му към 6.7.2020 г. – „изпълнението надвишава изискванията“. Описано е, че нарушенията са извършени в рамките на 6 дни, без да е извършена цялостна оценка.

Твърди, че сформираният за командировката на 15-30.6.2020 г. екип не е по правилата на УКАНД – чл. 78, ал. 3 и чл. 84, ал. 1. Колегата, с който е командирован – инсп. Д. С. не е разполагал с индивидуален печат; не е преминал изпит за използване на техническото оборудване в служебния автомобил; не е разполагал с контролна карта на дигитални тахографи. Ето защо жалбоподателят в рамките на 12-часова смяна е следвало да извършва всички дейности, без прекъсване. Не е истина твърдението, че екипът се е намирал на 26.6.2020 г., в часовете от 8 до 20.00 ч. на място, различно от мястото за извършване на проверки. На този ден екипът е местен на различни места, в рамките на КПП К., като най-дългото разстояние е било 200 м. Изместването е било необходимо, тъй като е имало катастрофа. На същата дата екипи на други държавни органи също са били позиционирани там, поради което отдалечаването е за да се изпълняват по-добре задълженията. Посочените обстоятелства са били изложени в писмените обяснения, но не са били обсъдени. Посочено е, че е нарушен чл. 84, ал. 5 от УКАНД, която норма няма санкционен орган.

Дори и да се приеме, че е налице изместване от утвърдения седмичен график, то не представлява съществено нарушение. Твърди, че то не е индивидуализирано. Липсва яснота относно това на кое място е следвало да бъде екипът. Налице е преместване единствено за около 20 мин., за да идат за вода и храна. На жалбоподателя не е била връчена заповедта за командировка преди командироването. Абстрактното посочване в нея, че следва да е в ГКПП К. не задължава инспекторите да са на точно определено място, а да се позиционират в определен район, вкл. и като се съобразят с останалите държавни органи. Спазено е изискването на чл. 88, ал. 1 УКАНД. По време на отклонението са били съставени 3 бр. актове, които са доброволно платени.

По т. 3 и 4 от заповедта твърди, че не е конкретизирано в кой часови диапазон липсва запис от камерата; не става ясно кога са правени първите три проверки; от колко часа на смяната няма запис и защо той липсва. След приключване на работната смяна отговорникът по съхранение на записите не е уведомил инспектор И. за липса на запис. Липсва индивидуализация на проверените МПС. Липсват доказателства за изложените в тази част нарушения. Не е ясно какво поведение е следвало да има жалбоподателя. Не са взети предвид писмените обяснения. Задължение на жалбоподателя е да провери дали камерата е изправна, като е светел зелен дисплей, но не е негово задължение за съхранението и предоставянето на картите памет. Следва да бъде отчетено и това, че картите се свалят на компютър, като могат да бъдат манипулирани.

По т. 5 от заповедта оспорва твърдението, че е бил определен за отговорник, като вписването му като първи в заповедта не може да доведе до такъв извод. Изготвени са

отчети за две смени, като са предадени на отговорен служител, който не го е върнал за отстраняване на неточност, поради което следва да се приеме, че не е установено нарушение. Информацията е съставена правилно.

По т. 6 от заповедта твърди, че не е ясно в какво се изразява нарушение на служебните задължения. Не може да се вмени в негово нарушение липсата на запис от камерата до 11.45 ч.

По т. 7 от заповедта не става ясно за кой ден се има предвид. В правилата не е поставено изискване през цялото време на проверката водачът да бъде в обхвата на камерата. Същевременно, е спазил задължението си да отрази проверката в ежедневния отчет, като предвид липсата на данни за автомобила не може да се направи съпоставка.

По т. 8 от заповедта твърди, че е налице превратно упражняване на власт. Комбинирани са различни правни основания за едни и същи фактически твърдения- в заповедта се съдържат три различни фактически канстатации.

По т. 9 твърди, че не става ясно в какво точно се изразява деянието; констатациите са единствено въз основа на видеозапис от камерата.

По т. 10 твърди, че отново не е ясно нарушението и св какво се изразява нарушението на служебните задължения. Проверените МПС, за които липсва запис, са отразени в дневния отчет.

Оспорва твърдението, че е нарушен чл. 21, ал. 1 ЗДСл.

В заповедта липсва посочване каква е тежестта на нарушението, както и в какво се изразяват настъпилите вредни последици. Не е ясно в какво действие/бездействие се изразява нарушението. За първи път в края на заповедта се сочат такива.

Ответникът – изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, оспорва жалбата. Твърди, че са неправилни фактическите твърдения на жалбоподателя. Той е можел да разчита светлинните индикатори на камерата и да знае нейния обхват; камерата е работила правилно, за което е удостоверил с подписа си. Установява се, че е бил отговорник на екип, в качеството на който е следвало да следи за изпълнението на задачите, а не да допуска другия член да изготвя ежедневни отчети. Не е искано разрешение и не е имало основание за отклоняване на около 350 м. от ГКПП. Нарушението е доказано от Г. координатите. В ежедневния отчет е вписана невярна информация, че всички проверки са извършени на първоначалното място, което се опровергава при проверката на начални отдел „Контрол“. Ето защо е извършено нарушение на служебната дисциплина. По делото категорично се установи описаната в заповедта за уволнение и фактическа обстановка. Моли да не се кредитира заключението по СТЕ. Неоснователно е твърдението, че заповедта е издадена след изтичане на срока по чл. 94, ал. 1 ЗДСл. Този срок не е изтекъл по времето, през което жалбоподателят е бил в законоустановен отпуск. Налице са всички законови изисквания за законосъобразност на заповедта. Тя е съобразена и с тежестта на нарушението, независимо от дотогавашните добри оценки. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претенцията за адвокатско възнаграждение на жалбоподателя.

СГП не взе становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, намира следното:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения 14-дневен срок. Заповедта е връчена на

25.2.2021 г., като жалбата е подадена на 11.3.2019 г.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е заемал длъжността инспектор в отдел „Контрол“ в Регионална дирекция „Автомобилна администрация“, С., към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ /И./, ранг IV младши.

Със заповед № РД-01-368/13.7.2020 г. на ответника е разпоредено на дисциплинарния съвет да образува дисциплинарно дело срещу жалбоподателя, въз основа на доклад № 11-56-4621/2.7.2020 г. от и.д. началник на отдел „Контрол“, за който ответникът е узнал от доклад на 3.7.2020 г.

Д. съвет е провел три заседания – на 17.7.2020 г., на 30.7.2020 г. и на 12.8.2020 г., като на последното е взето решение за налагане на дисциплинарно наказание.

Изпратена е до жалбоподателя покана от 2.9.2020 г., получена на 3.9.2020 г. да даде писмените си обяснения. В дадения срок жалбоподателят е представил такива и на 8.9.2020г. е бил изслушан, видно от протокол от 9.9.2020 г.

С процесната заповед № 513з-2263/15.3.2019 г. е прието, че:

1. На 26.6.2020 г жалбоподателят, в качеството му на отговорник на екип за извършване на контрол на пътя, в часовете от 8.00 до 20.00 ч., се е намирал на място, различно от мястото за извършване на проверки на този ден съгласно утвърдения седмичен график – следвало е да е на ГКПП К., а се е намирал на 350 м. от там, като в ежедневния отчет не е отразено това обстоятелство. Нарушен е чл. 83, т.1, подт. 1 от УКАНД.

2. По време на работната смяна на 27.6.2020 г., от 20.00 ч. до 8.00 ч. на 28.6.2020 г. отово е нарушил определеното място за контрол.

3. По време на работната смяна на 23.6.2020 г. от 20.00 ч. до 8.00 ч. на 24.6.2020 г. жалбоподателят и другия член на екипа – Д. С., са спрели за проверка 12 бр. превозни средства, като е наличен видеозапис само на първите три. Проверките са извършени извън обхвата на камерата за видеонаблюдение, което е нарушение на чл. 86, ал. 1 от УКАНД.

С нарушенията по т.1-3 е прието, че е налице неизпълнение на служебни задължения.

4. Видно от видеозаписа от 26.6.2020 г., в 11.54 е спряно МПС „Волво“, което не е записано в ежедневния отчет, в нарушение на чл. 83, т. 4 от УКАНД, както и чл. 84, ал. 10 УКАНД. Прието е, че не е изпълнил акт на горестоящ орган.

5. в качеството си на отговорник на екип, определен по реда на чл. 13, ал. 4 е допуснал другият член на екипа – инсп. С. да изготви ежедневните отчети от смените на 23, 26 и 27 юни 2020 г., в нарушение на чл. 84, ал. 10 УКАНД. Отново е прието, че е налице неизпълнение на служебните задължения.

6. За работната смяна от 26.6.2020 г.е прието, че липсва запис за проверените 4 бр. МПС, в нарушение на чл. 83, т. 3 УКАНД.

7. Във видеозаписа от мобилната камера е видно, че в 11,45 ч. жалбоподателят спира автомобил „Скания“ и след като се качва на мястото до водача, го имества извън камерата за видеонаблюдение; спряното МПС липсва от ежедневния отчет, в нарушение на чл. 84, ал. 10 УКАНД.

Отново е прието, че е налице неизпълнение на служебните задължения, по т. 5-7 от заповедта.

8. Във видеозаписа от 26.6.2020 г. е видно, че в 11,45 ч. е спряно за проверка МПС „Волво“, което също не е вписано и не фигурира в ежедневния отчет за работа, което е нарушение и на чл. 83, т. 1, подт. 3 от УКАНД, наред с чл. 84, ал. 10 УКАНД. Налице е нарушение на чл. 6, ал. 1 КПСДА и чл. 89, ал. 2, т. 5 ЗДСл.

9. На 26.6.2020 г., в 12.06 ч. е спряно за проверка МПС „Скания“, като от видеозаписа се вижда, че жалбоподателят се качва в кабината на водача и след 10 мин. слиза и носи тахографски лист. Следва проверка на товара в 12,27ч., след което автомобилът е пуснат. Вижда се, че е допуснат частичен и неясен запис. Налице е дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 5 ЗДСл и неспазване на чл. 2, т. 10 от КПСДА-нарушен е принципът на отчетност.

10. На 26.6.2020 г. след 16.38 ч. до края на работното време – 20.00 ч. липсва запис от видеокамерата, а в отчета фигурират две проверки. Налице е нарушение на чл. 81, т. 11 УКАНД. В качеството си на отговорник на екип със задължение по чл. 86, ал. 4 УКАНД не е установил проблеми с видеокамерата, за да сеприеме, че е налице смегчаващо обстоятелство по чл. 86, ал. 4 УКАНД.

Предвид изложеното е направен извод, че не изпълнена нормата на чл. 21, ал. 1 ЗДСл., като е извършено нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 ЗДСл. Прието е, че жалбоподателят не е изпълнявал служебните си задължения съгласно изискванията на чл. 82 ал. 3, т. 1-3 УКАНД. Ето защо и като не е обезпечил с видеодоказателство в цялост извършените проверки, е създавал предпоставки за извършени фиктивни такива. Проявил е и злоупотреба с доверието на работодателя. Създавал е предпоставки за вредни последици от действията си; невъзможност за последващ контрол; неефективен резултат от осъществяваната контролна дейност, понижаване на доверието в обществото и омаловажаване авторитета на държавната служба. Прието е, че виновно не е изпълнил служебните си задължения, което представлява нарушение на служебната дисциплина.

Безспорно е, че през периода 22-28.6.2020 г. на жалбоподателя е било възложено да извършва проверки на ГКПП К. съгласно седмично разпределение на задачите /л. 37 и сл./ . За целта е предоставена „мобилна лаборатория“ с рег. [рег.номер на МПС] , бус, марка „М.“, модел „С.“. На предното й стъкло са позиционирани две камери за видеозаснемане. Горната камера е на мястото на огледалото за обратно виждане. Едната камера заснема по посока на движение, а другата – салона на автомобила. Записват се и датата, часа и G. координатите на автомобила. На камерата има светлинен дисплей, като при повреда липсва светлинен индикатор /така заключението по СТЕ/. Камерата е без екран. Служителите нямат възможност да позиционират камерата. Не може да се отговори дали камерата е била повредена, но според вещото лице при движение може да се измъкне от охраняващото устройство.

Вещото лице твърди, че G. на камерата не показва коректно местоположението. Това, че на снимките не са показани записите на задната камера водило до извод за нейната повреда или че камерата е била дефектна. Правят се изводи какво е било единственото възможно място за спиране на автомобила. Съдът намира, че експертизата в тази ѝ част не следва да се цени. Изводите на вещото лице са хипотетични, нелогични, произволни и не се подкрепят от конкретни доказателства. Това, че няма запис на салона, не може да изключи достоверността на записа напред, пред автомобила. Измъкването на охраняващото устройство е само хипотетично и не може да се подкрепи от доказателствата по делото. Относно твърдението за извършено сравнение на G. координатите на камерата. От експертизата не може да се

установи по какъв начин е извършено това сравнение; по какъв път се е стигнало до този извод; защо е прието, че тези координати са некоректни. Приложени са снимки от G. E. /за която система не се установява да е ползвана от ответника/, като на тези снимки не е онагледено точно какви са G. координатите съобразно констатираното от ответника /при извършване на впоследствие назначения оглед/ и оттам – да се направи сравнение. Правено е „сравнение“ единствено за определена дата и час /стр. 12-14 от заключението/. Не е в компетентността на вещото лице също така да дава извод за това какво е било възможното място за спиране; той не би могъл да даде такъв извод доколкото той би предполагал наличие на непосредствени възприятия за отминал момент, каквито вещото лице няма.

По делото е разпитан св. Д. С., с който жалбоподателят е бил в екип в процесния период и на когото е наложено наказание „предупреждение за уволнение“, влязло в сила видно от съдебно решение на СРС, 74 с-в от 6.7.2021 г. Свидетелят сочи, че са били командировани с жалбоподателя на ГКПП К.. При пристигане на място установили, че трафикът бил натоварен по посока Гърция. Допълнително били позиционирани и други служби, които не се намират обичайно под козирката на КПП. Не са имали конкретни указания къде точно да застанат. Те застанали под козирката и това породило напрежение. Твърди, че под козирката такъв контрол не може да се осъществява предви проверяваните автомобили. Правели са проверки в района на ГКПП и където има прилежащи сгради. Може би на 200 м. са били позиционирани; местели са се в рамките на 200 м. Периодично тяхно задължение е било да проверяват дали светят индикаторите, които указват дали камерата работи, като те „си светеха прец цялото време“, което било сигнал, че камерата записва. След всяка смяна предавали отчетите и картата с памет. Приемани са без забележка, вкл. и за процесния период. Ако има нередности е следвало да бъдат уведомени.

Разпитан е и св. И., ръководител на жалбоподателя за периода 2015-2016 г. средата и от юли 2018 до декември 2019 г. Не е имало констатирани нередности от страна на жалбоподателя.

По делото са представени справки пътен лист; разпечатки за G. координати, протоколи за технически проверки и ежедневен отчет към тях, вкл. и за процесните дати.

Поискани и в дадения срок са дадени от жалбоподателя писмени обяснения, на 2.9.2020 г., на основание чл. 93, ал. 1 ЗДСл. Видно от протокол от 8.9.2020 г. жалбоподателят е бил изслушан; изгледани са и видеозаписите от крайпътните проверки. Там е протоколирано, че жалбоподателят не е изключвал камерата и тя не е индикирала, че не работи, за да докладва за технически проблем. Отклонението от ГКПП е било незначително и е било продиктувано от завишения трафик. Обяснил е, че е постоянна практиката да извършва проверки извън обхвата на камерата.

В съдебно заседание от 14.12.2021 г. е направен оглед на файлове, посочени от жалбоподателя, като на тях се констатира, че на файл 1143 и 1146 жалбоподателят спира автомобил „скания“; той влиза и излиза от автомобила.

На файлове 1152 и 1155 се вижда автомобил „волво“, без да се вижда кабината на шофьора и жалбоподателя. На файлове 1204 и 1207 се вижда адвотомобил „С.“ с чуждестранна регистрация, на който жалбоподателя се вижда как влиза и излиза от кабината на автомобила. Файлове 1210 и 1225 касаят същата проверка.

Представени са Указания за контролната и административно наказателната дейност в Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“.

При така установените факти, настоящият съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, поради което е процесуално допустима.

Оспорената заповед е издадена от компетентен за това орган – изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, който е органът по назначаването по смисъла на чл. 92 ЗДСл.

Спазени са установената писмена форма по чл.59 АПК и съдържание за издаване на административен акт - чл. 97, ал. 1 ЗДСл. , съгласно който заповедта следва да съдържа:

1. трите имена и длъжността на дисциплинарно наказващия орган;
2. дата на издаването;
3. трите имена и длъжността на наказвания държавен служител;
4. описание на извършеното от него нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават;
5. служебните задължения, които са били виновно нарушени;
6. видът и размерът на наказанието;
7. правното основание за налагането му.

По съответствие на заповедта с процесуалните изисквания. Съдът намира, че при издаването на заповедта са спазени административно-производствените правила по ЗДСл. При издаването ѝ ответникът е спазил двумесечният срок по чл. 94, ал.1 ЗМВР за налагане на дисциплинарно наказание, който съдът намира, че започва да тече от момента, в който дисциплинарният орган се е запознал с всички относими факти и обстоятелства и са му станали известни нарушителя и извършеното от него дисциплинарно нарушение. В случая дисциплинарно-наказващият орган е именно ответникът. За установяване на нарушението е сформиран дисциплинарен съвет, именно който се установи, че е предприел действия в тази насока; провел е три заседания, на които са събрани доказателства. На последното заседание от 12.8.2020 г. е взето решение да се изготви доклад до дисциплинарно наказващия орган за отправяне на предложение за уволнение. Не се установява това предложение на коя дата е достигнало до ответника, но дори и да се приеме, че това е 12.8.2020

г., то до датата на издаване заповедта за дисциплинарно уволнение – 28.9.2020 г. и датата на връчването ѝ – 25.2.2020 г. не може да се направи извод, че е изтекъл 2-м.срок, посочен по-горе.

Дори и да се приеме, че откриването на нарушението е станало на 2.7.2020 г., когато ответникът е уведомен за нарушения, установява се, че жалбоподателят /така представените болнични листове/ е бил в законоустановен отпуск от 3.8.2020 г. до 1.9.2020 г. и от 11.9.2020 г. до 24.2.2021 г. Ето защо приложение следва да намери чл. 94, ал. 3 ЗДСл., като се приеме, че през тези периоди сроковете по ал. 1 ЗДСл. не текат.

Съгласно чл. 93 ЗДСл. дисциплинарно-наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша служителя или да приеме писмените му обяснения. В конкретния случай, видно от доказателствата, такива са дадени и приети /така протокола от 8.9.2020 г., цитиран по-горе/. Следва да се отбележи, че дадените там обяснения съдържат различни твърдения от това, което се твърди в разглежданата жалба. Обясненията съдържат и извънсъдебно признание на неизгодни за него относими факти.

По съответствие на заповедта с материалния закон.

Съдът намира, че по категоричен начин се установява извършването на част от деянията, за които жалбоподателят е бил наказан.

По т. 1 и 2 от заповедта. Не се оспорва от страна на жалбоподателя, че му е възложено да извършва установената дейност в качеството на отговорник на екип. На 26.6.2020 г., в часовете от 8.00 до 20.00 ч., 27.6.2020 г., от 20.00 ч. до 8.00 ч. на 28.6.2020 г. следва да се направи извод, че се установява, че се е намирал на място, различно от мястото за извършване на проверки на този ден съгласно утвърдения седмичен график – следвало да е на ГКПП К. /така изложеното в седмичното разписание/, а се е намирал на 350 м. от там. В този смисъл съдът намира, че не следва да се цени заключението по СТЕ поради изложеното по-горе. Следва да се ценят извлеченията от Г. координатите, както и самите обяснения на жалбоподателя от 8.9.2020 г., дадени пред дисциплинарно-наказващия орган, които съдържат признания за неизгодни за него факти. Тези обяснения напълно съвпадат с изложеното от другия член на екипа – св.Д. С. /л. 44/. В ежедневния отчет не е отразено това обстоятелство. Нарушен е чл. 83, т.1, подт. 1 от УКАНД.

По т. 3 от заповедта, а именно, че по време на работната смяна на 23.6.2020 г. от 20.00 ч. до 8.00 ч. на 24.6.2020 г. жалбоподателят и другия член на екипа – Д. С., са спрели за проверка 12 бр. превозни средства, като е наличен видеозапис само на първите три.

В края на отчета се съдържа и поле за отбелязване на това дали монтираната камера в автомобила е работила правилно или не, както във всички отчети е отбелязано, че камерата е работила правилно, като това обстоятелство изготвилният отчет удостоверява с подписа си, чиито авторство не е оспорено.

При преглед на представената флаш-памет не са представени видеозаписи от камера на автомобила от 23.6.2020 г., за да може да се направи извод, че е

осъществено нарушението, описано по-горе.

Видно от решението на СРС, цитирано по-горе е прието за установено, че „в обхвата на видеорегистратора попадат само част от извършваните дейности по проверяването на ППС, а именно спирането им и обход на видимата част от превозното средство – в случая задна дясна част от полуремаркетото/ремаркетото или част от шофьорската кабина“. Същевременно обаче, доколкото жалбоподателят не е бил страна по това дело, той не може да се ползва/ в негова вреда не могат да се ценят фактическите установявания, направени в това производство. Ето защо следва да се приеме, че по това дело не се установява /като доказателствената тежест е на ответника/ фактическия състав по т. 3 от заповедта/.

По отношение на т. 10, а именно че на 26.6.2020 г. след 16.38 ч. до края на работното време – 20.00 ч. липсва запис от видеокамерата, а в отчета фигурират две проверки. От доказателствата по делото не се установи /като доказателствената тежест е на ответника/, че представената флаш памет съдържа пълно копие на записите от този ден. Ето защо и предвид оплакванията в жалбата не може да се направи извод, че е осъществено соченото тук нарушение.

Същите съображения следва да се изложат за описаното в т. 6, а именно че за работната смяна от 26.6.2020 г. липсва запис за проверените 4 бр. МПС, в нарушение на чл. 83, т. 3 УКАНД.

По т. 5, в качеството си на отговорник на екип, определен по реда на чл. 13, ал. 4, жалбоподателят е допуснал другият член на екипа – инсп. С. да изготви ежедневните отчети от смените на 23, 26 и 27 юни 2020 г., в нарушение на чл. 84, ал. 10 УКАНД. Отново е прието, че е налице неизпълнение на служебните задължения. Съдът намира за основателно оспорването на жалбоподателя, че е определен за отговорник на екипа и съответно – не се установява, че му е възложено като негово задължението да се изготвят ежедневните отчети. Ето защо не може да се направи извод, че е извършено и това нарушение. Същевременно, следва да се отбележи, че той е изготвял не ежедневните отчети, а докладни записки, като описаното в тях съответства на отчетите, изготвени от другия член на екипа – инсп. С..

По т. 4 и 7 . Видно от представената по делото флаш памет, на която бе извършен оглед, се установява, че на 26.6.2020 г., в 11.54 е спряно МПС „Волво“, на което се вижда само неговата задна част, не и кабината на шофьора. Посочената проверка не се установява да е записана в ежедневния отчет.

Установява се също и описаното в т. 7 от заповедта нарушение. При огледа се установява, че в 11,45 жалбоподателят /който в с.з. потвърди, че е на видеозаписа/ е спрял товарен автомобил, като в отчета също липсва проверката на този автомобил. Действително, не се сочи в т. 7 в кой ден е извършено нарушението, но волеизявлението в тази му част следва да се тълкува съвкупно с останалите части. Доколкото т. 7 е след т. 6 и предвид това, че в предходните

точки, считано от т. 4 се сочи, че е налице нарушение на 26.6.2020 г., съдът намира, че този пропуск не представлява съществен такъв; по логичен начин би могло да се изведе за смисъла на пълната воля на ответника.

8. Във видеозаписа от 26.6.2020 г. е видно, че в 11,45 ч. е спряно за проверка МПС „Волво“, което също не е вписано и не фигурира в ежедневния отчет за работа. Нарушението по т. 8 повтаря описането на нарушението по т. 7.

По т. 9 от заповедта. Установява се и описаната в нея фактическа обстановка, а именно че на 26.6.2020 г., в 12.06 ч. е спряно за проверка МПС „Скания“, като от видеозаписа се вижда, че жалбоподателят се качва в кабината на водача и след 10 мин. слиза и носи тахографски лист. Следва проверка на товара в 12,27ч., след което автомобилът е пуснат. Установява се, че е допуснато частично записване на проверката /виждат се само части от автомобила, но не и жалбоподателя и проверяваното лице/. Не се установява оспорването на жалбоподателя /като с определението за насрочване му е указана доказателстваната тежест/, че е налице разминаване в часовете, записани на камерата и това, което е отразено в отчета – че именно същият автомобил е отразено, че е проверен в 13.00 ч.

В обобщение, съдът намира, че следва да се приеме за установено, че жалбоподателят е извършвал проверки на товарни автомобили, част от проверките извън указаното му място, без да обезпечи по част от проверките тях пълна видимост на камерата относно извършването на проверката; една част от проверките не са вписвани в ежедневните отчети, не са и докладвани в докладните записки, изготвяни от него. Ежедневните отчети са били съставяни не от жалбоподателя, а от инсп. С..

Предвид изложеното следва да се приеме, че от страна на жалбоподателя се установява, че с тези си действия той е извършил нарушение на трудовата дисциплина и по-специално, на нормите на УКАНД, а именно:

Чл. 83, т. 4 – да вписва в ежедневния отчет данните на проверяваното МПС и водача; нарушен е чл. 86, ал. 5 УКАНД, съобразно който всички проверки следва да се извършват в обхвата на камерата. Служебният автомобил следва да бъде разположен по начин, който осигурява ясен запис на проверяваното превозно средство и на извършваната от служителите проверка.

Държавният служител е извършил дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 ЗДСл. – неизпълнение на служебни задължения. Налице е нарушение на чл. 89, ал. 2, т. 5 ЗДСЛ, вр. чл. 2, т. 10 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, съгласно който дейността на служителите в държавната администрация се осъществява при спазване на принципа на отчетност.

При определяне на вида на наказанието е извършена преценка, а и се установява наличието на предпоставките на чл. 91, ал. 1, т. 1-4 от ЗДСл. Съобразно е това, че нарушенията водят до неефективен резултат от осъществяваната контролна дейност, доколкото резултатите от нея са публични. Понижават доверието на обществото и омаловажават авторитета на

държавната служба. За изпълнените си служебни задължения жалбоподателят е бил длъжен и е знаел, поради което следва да се направи извод, че е налице виновно изпълнение на същите.

Изложени са мотиви, че при определяне на вида на наказанието са взети предвид тежестта на нарушението, последиците от него, обстоятелствата, както и цялостното поведение на служителя. В случая съдът намира, че тежестта и броя на установените нарушения съответстват на наложеното наказание. Жалбоподателят е извършвал дейност по контрол на товарни ППС при неспазване на вътрешните правила, установени от работодателя, като това не е било единична проява и резултат единствено на неговото поведение, а не на външни фактори. Жалбоподателят е бил длъжен да знае и е знаел къде е позиционирана камерата и съответно пределите на обхвата ѝ. Извършването на действия извън обсега на системата на видеонаблюдение и то такива, инициращи проверка, както и изобщо дейности по проверка и контрол, без те да са отчетени на работодателя, съставлява съзнателно и виновно нарушение на трудовата дисциплина. При определяне на наказанието следва да бъде взето предвид цялостното поведение на жалбоподателя, в рамките на посочения период от време. Действително, преди това не е имал наказания, но това обстоятелство не може да омаловажи факта на установеното трайно отношение към нарушението на трудовата дисциплина.

С това си поведение, жалбоподателят е създал обективна предпоставка за пряко уронване на престижа на държавната служба и отслабване на доверието в държавния орган, допуснал е поведение на работното си място, несъвместимо с установените правила и по този начин е създал предпоставки за неосъществяване на контрол от по-горестоящите органи и оттам – до възможност за накърняване престижа на държавната администрация. С установените действия се създават предпоставки за неефективен резултат от осъществявана контролна дейност и предвид, че резултатите от тази дейност са общественозначими и публични, то негативните последици от неточното и недобросъвестно изпълнение на тази дейност водят до намаляване доверието на обществото в контролния държавен орган и до дискредитиране авторитета на държавната служба и държавната институция. Поведението на жалбоподателя е укоримо и с оглед спазване на етичните норми при изпълнение на служебни задължения. В този смисъл правилно е наложено най-тежкото наказание „уволнение“.

За пълнота, следва да се отбележи, че е ирелевантно по делото какво е било личното отношение на жалбоподателя от страна на началника на отдел „Контрол“ – Б. Д., предвид категорично установените по делото нарушения на трудовата дисциплина, както и предвид тежестта им.

По разноските: С оглед изхода на делото жалбоподателят дължи разноски за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 200 лв., както и 14,30 деловодни разноски.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 АПК, настоящия

съдебен състав на Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. В. И., ЕГН [ЕГН] срещу заповед № ДН-00-16/28.09.202 г., издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, с която му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“.

ОСЪЖДА Р. В. И. да заплати на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ сумата от 214,30 лв. разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомлението.

СЪДИЯ: